

[Knud Hansen.]

blive, at det blev dette store Selskab, som man paatænkte at oprette, der vilde faa denne Forsyning.

Det er for sent at kaste Brønden til, naar Barnet er druknet. Derfor har man fra Købstædernes Side allerede raabt Vagt i Gevær, og da det ærede Medlem nu har fremdraget dette Spørgsmaal, har jeg ikke villet undlade at protestere imod de Tanker, der har været fremme, og mod, at det kommunale Selvstyre i den Grad skulde baandlægges under et saadant Elektricitetsraad.

J. Chr. Jensen: Den Sag, jeg fremdrog forleden, angaaende Tømmerhændlernes Forhold til det danske Skovvæsen og det danske Træ, har vakt ikke saa lidt Opsigt Landet over, og det er heller ikke saa underligt, fordi det er et stort Spørgsmaal, som kan give mange Danske baade en god Fortjeneste og Beskæftigelse. Det var mig lidt paafaldende, at det ærede Medlem Hr. Prieme straks ved en kort Bemærkning protesterede mod mine Udtalelsers Rigtighed. Det ærede Medlem fremkom senere med et Tilraab til en anden Taler, som udtalte sig i Tilslutning til mine Bemærkninger, at det, jeg havde fremført, var forkert, og jeg havde derfor ventet, at det ærede Medlem vilde have fremført, hvad han kunde sige mod det, jeg fremførte i min første Udtalelse. Jeg saa ogsaa med stor Interesse, at det ærede Medlem tegnede sig som Taler, men han slettede sig igen, tegnede sig, slettede sig, og saadan gik det en fem—seks Gange, indtil han nu helt er forsvundet af Talerlisten. (*Christmas Møller:* Det har ikke noget med det at gøre). Det kan det ærede Medlem ikke have nogen Mening om. (*Christmas Møller:* Jo, det ved jeg). Men i alt Fald tager jeg det som et Udtryk for, at det ærede Medlem Hr. Prieme er enig med mig i den Kritik, jeg har fremsat.

Pressen har ogsaa beskæftiget sig en Del med dette Spørgsmaal, men kun refererende, og har ikke taget Standpunkt, men spurgt en Række forskellige Trægrosserere, der alle uden Undtagelse har talt om noget andet end det, jeg har talt om. Og det er, fordi man har haft Interesse i at gaa uden om Spørgsmaalet. Jeg skal derfor med den højtærede Formands Tilslutning ganske kort citere enkelte af disses Udtalelser.

Først Tømmerhandler Harald Jørgensen i Horsens. Han siger:

„Manden aner aabenbart ikke, hvad han taler om.“

— Manden i dette Tilfælde er mig, og han siger ydermere:

„Hvordan kan det dog være rimeligt, at en Mand kan staa frem paa Folketingets Talerstol og sige saadan noget Vrøvl!“

Alt, hvad han siger her, kan jeg føre tilbage paa Konsulen i Horsens. Han aner ikke, hvad han taler om, og det kan han fornuftigvis heller ikke gøre, fordi han vidste paa det Tidspunkt, da han talte med Journalisten, ikke, hvad jeg sagde, eftersom Folketingets Forhandlinger ikke transmitteres gennem Radioen, og det maa have været allerede samme Aften, som jeg talte, at han har haft en Telefonsamtale med det paagældende Blads Meddeler, og der kunde ikke i en saadan Telefonsamtale gøres saaledes Rede, at Konsulen kunde faa Indtryk af, hvad jeg havde sagt. Derfor maa jeg tilbagevise med de samme Udtryk: Manden i Horsens ved ikke, hvad han taler om, og det, han har sagt til det paagældende Blad, er noget Vrøvl.

Savværksejer Godtsæd, som er en af Underskriverne paa den Overenskomst, jeg har kritiseret, siger, at Savværkerne har intet at klage over. Det er ikke rigtigt, og mange Savværksejere har ringet til mig og protesteret mod de Udtalelser, som deres Formand og Medunderskriver af Overenskomsten har sagt. Det er da ogsaa klart belyst ved, at Savværkerne ved den nye Overenskomst har faaet et betydeligt Tillæg til den Pris, som de fik efter den gamle, for Træ til Tømmerhændlerne. Derfor maa jeg bestemt afvise denne Udtalelse som fuldstændig ved Siden af de Interesser, han repræsenterer, nemlig samtlige Savværkers.

Skovrider Bondo, som er Sekretær i det Nævn eller Udvalg, som er nedsat ifølge denne Overenskomst, og vist for øvrigt er Sekretær i Skovvæsenet i Almindelighed, siger paa den paagældende Journalists Spørgsmaal, om der er noget i det, Konsulen fra Horsens fremførte:

„Hvis Konsul Jørgensen siger saadan, maa vi hellere her straks fra vor Side melde Hus forbi“,

og saa siger Skovrideren noget, som er rigtigt, og som jeg ogsaa fremførte:

„Forholdet er nemlig det, at Tømmergrossererne i meget vid Udstrækning blot rekvirerer Træ, leveret fra Savværkerne, direkte for Byggepladser.“

Det var nemlig det, jeg havde fremført og gjort opmærksom paa, og den Forretning, som Grossererne her gør, er saa let som ikke nogen anden Forretning.